

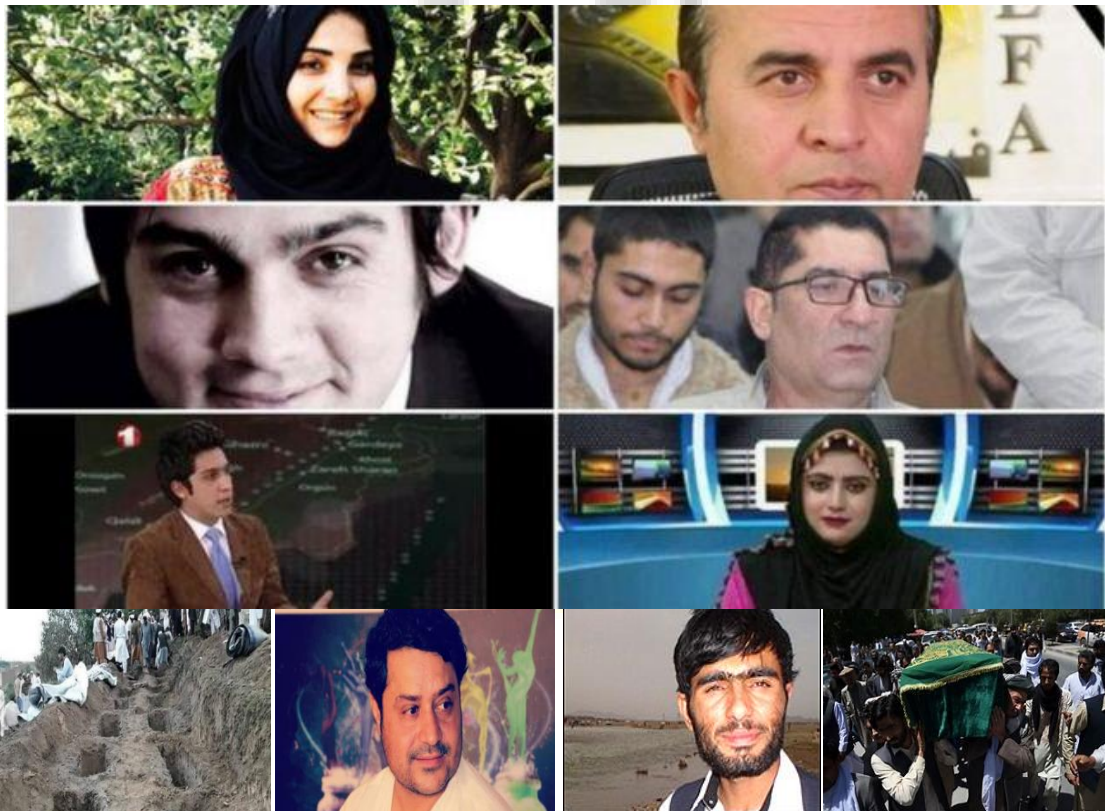
۲۰۲۰/۱۲/۲۷

اختر محمد یوسفی

مسئولیت "دولت" افغانستان در قبال امنیت ژورنالستان چیست؟

زبان صلح و زبان جنگ هر دو یکی نیست، ارادتمندان واقعی صلح برای رفع منازعات، طرفین در جنگ با میله های تفنگ و ادامه خونریزی نه، بلکه با زبان صلح و تفاهم مشترک باهم سخن میگویند، تا صلح و ثبات تأمین شود. بیش

از چهار دهه می شود جنگهای خونین افراطیت "مذهبی" در افغانستان توسط هدایات بیگانگان و دشمنان مردم افغانستان با وحشتترین اشکال آن با عناوین مختلف علیه تمام اقشار جامعه افغانستان منجمله ژورنالستان و فعالان مدنی بدون وقفه ادامه دارد. علل جنگ و این خونریزیها در افغانستان روشن است، جنگ و خونریزی در اثر مداخلات بیگانه، بخصوص افراطیت "مذهبی" و دامن زدن به اختلافات قومی با شیوه راسیستی توسط پاکستان و ایران متواتر جریان دارد، بناءً فغانها نتواسته اند که زبان مشترکی را برای تأمین صلح و ثبات در میهن خویش در پیش گیرند.

سالیان متمادی است که جنگ از تمام اقصای جامعه بشمول سربازان قوای خارجی در افغانستان قربانی میگیرد. قربانیهای ژورنالستان و فعالان مدنی که در خطوط مقدم جبهات جنگ با دشمنان مردم افغانستان قرار دارند، در قطار سایر اقصای از مدتها قبل در کشور جریان داشته و وجود دارد، و اکنون شدت بیشتر یافته است. در طی چند سال اخیر با اثر فشارهای ایالات متحده آمریکا آغاز تیاتر مذاکرات "صلح" دولت فاسد افغانستان با طالبان، قتلهای هدفمند ژورنالستان و فعالان جامعه مدنی توسط دشمنان صلح و امنیت مردم مظلوم و بی دفاع افغانستان شدت بی سابقه یافته است.

سوال اساسی در اینجاست که دفاع از تمامیت ارضی افغانستان، حفظ داراییهای عامه و امنیت اتباع کشور بدوش کیست؟ جنگ های ذوالجوانب طالبان و حلقهات صرف بنام متحد در "دولت" اما در عمل حقیقتاً دشمنانی اند که با تضادهای

درونی و خصومت را علیه همدیگر با گرم جنگ را به پیش می برند. وقوع حوادث و متهم ساختن طرفین جنگ یکی علیه دیگری بدون پخش جریان تحقیقات لازم و ارائه اسناد عملکرد عام و خاص "دولت"، طالبان و داعش گردیده است. این نوع برخورد با حوادث و جنایت جنگ گمراه کننده بوده در واقعیت عمل خت کردن آب و ماهیگیری توسط دشمن است.

مسئولیت وظایف یک "دولت" تنها با پخش خبر تأثر حوادث و توظیف هیأت برای حوادث مرفوع نمی گردد. نیم از قوای امنیتی مسلح امروزی افغانستان در حفاظت مقامات بلند پایه دولتی کشور توظیف هستند. اساساً دولت در تأمین امنیت و کشف جرائم مجرمین و جنایات جنگ وظایف خود را بصورت درست انجام نمی دهد. اختلافات درونی نظام تنظیمی "جهای" در افغانستان فعالیتهای قوای دفاعی و امنیتی کشور را تضعیف نموده، برعکس اختلافات درونی نظام میدان را برای فعالیتهای دشمنان افغانستان مساعد نموده است.

بطور مثال وقتی فامیل شهید یما سیاوش حادثه قتل او را از داخل دولت حاکم میدانند، و یا خانم فرشته کوهستانی شهید تهدیدات امنیتی علیه خود را دو هفته قبل به مقامات امنیتی دولتی سپرده بودند، چرا مقامات امنیتی دولتی افغانستان با اتخاذ تدابیر لازم از قتل خانم فرشته کوهستانی جلوگیری نکرده اند. این نوع اجراءات وظایف و بی مسئولیتی مقامات

امنیتی دولتی افغانستان در برابر عدم رسیدگی تهدیدات ژورنالستان و فعالان جامعه مدنی جرم است. "دولت" و مخالفین آن متحدالمال قتل ها و حوادث را بنام طالبان اعلان کند. مقامات امنیتی دولتی افغانستان، نمی توانند اسناد اقدامات خود را مبنی بر اقدامات امنیتی قبل و بعد از وقوع حوادث ترور های ژورنالستان و فعالان جامعه مدنی را با مردم کشور شریک نمایند تا چهره های مشخص دشمنان افغانستان به مردم در کشور افشا شود.

در پی افزایش ترورهای هدفمند خبرنگاران و فعالان مدنی در افغانستان، مدافعان حقوق بشر در این کشور از وضعیت جاری اظهار نگرانی کرده و خواستار تامین امنیت خود شدند.

نخستین کنفرانس مدافعان حقوق بشر افغانستان بتاريخ ۴ جدی در هوتل سربینای کابل با اشتراک نهادهای حقوق بشری برگزار شد. در این کنفرانس عزیز رفیعی، رئیس کمیته مدافعان حقوق بشر گفت که در یک سال گذشته (۲۳) بیست و سه تن از فعالان حقوق بشر را از دست دادیم و این کمیته و بیشتر از (۵۴) پرونده تهدید را ثبت کرده است.

زلمی خلیلزاد، نماینده خاص ایالات متحده آمریکا برای صلح افغانستان می گوید "قتل ها و ترورهای هدفمند" روند صلح را تهدید می کند و باید متوقف شود. آقای خلیلزاد، شب پنجشنبه ۴ جدی در یک رشته توییت با اشاره به "قتل های هدفمند" در روزهای اخیر گفته "کسانی که در عقب این حملات تروریستی اند، باید به حسابدهی کشانده شوند."

سوال اساسی اینست که کسانی که در عقب این حملات تروریستی قرار دارند به میز محکمه بکشانند؟

جناب زلمی خلیلزاد !

باید در افغانستان قدرت حاکمیت دولتی بصورت واقعی در قوای امنیتی دولتی در کشور وجود داشته باشد، تا بتوانند از این حملات تروریستی جلوگیری کند، و یا حد اقل در قوای امنیتی دولتی افغانستان نیروهای کشفی و عدلی وجود داشته باشد تا بتوانند کسانی را که در عقب این حملات تروریستی قرار دارند، کشف و محکمه نمایند.

دولت فاسد تنظیم های "جهادی" در افغانستان در طی دو دهه قبل از سال ۲۰۰۱ میلادی با اینطرف به حمایت نظامی و مالی جامعه جهانی بخصوص ایالات متحده آمریکا ایجاد گردیده است، چنین توانایی را ندارد، که کاری تأمین امنیت و خدمات برای اتباع کشور انجام بدهند. با امضای توافقنامه "صلح" ایالات متحده آمریکا با طالبان در ۲۹ ماه فبروری سال ۲۰۲۰ میلادی قبل از آنکه تأمین صلح و ثبات مطمئن در افغانستان صورت گرفته باشند، خروج قسمت زیادی قوای نظامی ایالات متحده آمریکا از افغانستان، جنگ و خونریزی بیسابقه در افغانستان بیش از پیش شدت یافته است.

تازه ترین مثال ناامنی و ضعف قوای امنیتی دولتی در افغانستان خانم فرشته کوهستانی شهید تهدیدات امنیتی علیه خود را دو هفته قبل به مقامات امنیتی دولتی سپرده بودند، مگر مقامات امنیتی دولتی افغانستان نتوانسته اند هیچگونه اقدام مؤثر را در جلوگیری از قتل خانم فرشته کوهستانی شهید عملی نمایند. شدت جنگ و خونریزی، قتل‌های ژورنالستان و فعالان مدنی، انفجارات همه روزه در افغانستان خود ثبوت بر عدم کفایت قدرت حاکمیت دولتی در افغانستان است که قدرت مؤثر حاکمیت دولتی توسط دولت فاسد در افغانستان ناممکن است.
پای.

[برای مطالب دیگر محمد اختر یوسفی، اینجا کلیک کنید](#)

